

Arrest

nr. 52 018 van 30 november 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: **X**
Gekozen woonplaats: **X**

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Braziliaanse nationaliteit te zijn, en X, van onbepaalde nationaliteit, op 10 september 2010 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 7 september 2010 houdende het bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot weerhouding te dien einde.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op het arrest nr. 47 972 van 10 september 2010 waarbij de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen.

Gezien de brief van de hoofdgriffier van 5 oktober 2010 waarbij de verzoekende partij in kennis wordt gesteld van de mogelijkheid om gehoord te worden.

Gezien de vraag van de verzoekende partijen van 18 oktober 2010 om gehoord te worden

Gelet op de beschikking van 26 oktober 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 november 2010.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter Ch. BAMPS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen, bijgestaan door hun advocaat E. VAN LAER en van advocaat A. DE MEU, die *loco* advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

Ambtshalve stelt de Raad ten aanzien van de tweede verzoekende partij de onontvankelijkheid van het beroep vast.

Uit de bestreden beslissing en het verzoekschrift blijkt dat de tweede verzoekende partij geboren werd op 24 juni 2010 en aldus minderjarig is.

Een minderjarige wordt als handelingsonbekwaam beschouwd, hetgeen tot gevolg heeft dat een minderjarige vertegenwoordigd dient te zijn door zijn vader, zijn moeder of zijn voogd om op een rechtsgeldige wijze een beroep in te dienen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Er wordt op deze algemene regel een uitzondering aanvaard, met name wanneer het een minderjarige betreft, die geen *infans* meer is en over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt, telkens het rechten betreft die aan zijn persoon zijn verbonden.

In casu is de bestreden beslissing een beslissing houdende het bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot weerhouding te dien einde, die genomen wordt ten aanzien van de eerste verzoekende partij en haar minderjarig kind, in het verzoekschrift aangeduid als tweede verzoekende partij, en betreft ze dus rechten die aan de persoon verbonden zijn, doch de tweede verzoekende partij beschikt gezien haar leeftijd (ten tijde van het indienen van het verzoekschrift nog geen drie maanden) niet over voldoende onderscheidingsvermogen om een beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in te stellen. Zij diende aldus vertegenwoordigd te worden door haar vader, moeder of voogd. Aangezien in het verzoekschrift niet gepreciseerd wordt dat de eerste verzoekende partij optreedt in haar hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van haar minderjarige kind dient bijgevolg te worden vastgesteld dat het beroep van de tweede partij onontvankelijk is.

2. Over de rechtspleging

Luidens artikel 39/82, § 6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), geldt ten aanzien van de verzoekende partij een vermoeden van afstand van het geding wanneer zij, nadat de vordering tot schorsing van een akte is afgewezen, geen verzoek tot voortzetting van de rechtspleging indient binnen een termijn van acht dagen die ingaat met de kennisgeving van het arrest. Alvorens de Raad uitspraak doet over de afstand van het geding, kan de verzoekende partij luidens artikel 39, § 2, eerste lid van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: het PR RvV) evenwel binnen een termijn van vijftien dagen, die ingaat met de kennisgeving door de griffie dat de Raad de afstand van het geding zal uitspreken, vragen te worden gehoord.

Het arrest nr. 47 972 heeft de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

Op 13 september 2010 werd de brief ter betekening van het arrest en met de vraag indien gewenst een verzoek tot voortzetting van de procedure in te dienen, aangetekend met ontvangstbewijs verstuurd naar de gekozen woonplaats, met name ten kantore van raadsman E. V.L, Dorp West 73, 9080 LOCHRISTI. Dit is de gekozen woonplaats zoals opgegeven in het verzoekschrift. Uit het rechtsplegingdossier blijkt dat deze brief is ontvangen op 14 september 2010. Derhalve was 22 september 2010 de uiterste datum waarop de verzoekende partij een verzoek tot voortzetting kon indienen.

Op 5 oktober 2010 werd de brief waarin meegedeeld wordt dat met toepassing van artikel 39, § 2 van het PR RvV de afstand van geding zal worden uitgesproken en dat de verzoekende partij de mogelijkheid heeft binnen een termijn van vijftien dagen te vragen gehoord te worden, aangetekend met ontvangstbewijs verstuurd naar de hogervermelde gekozen woonplaats. Uit het rechtsplegingdossier blijkt dat deze brief is ontvangen op 6 oktober 2010. Op 18 oktober 2010 dient de verzoekende partij een “*verzoekschrift om gehoord te worden*”, waarin zij het volgende stelt:

“(…) Verzoekers vragen om gehoord te worden ingevolge uw schrijven d.d. 5 oktober 2010 en dit op het oog met de voortzetting van het geding inzake de nietigverklaring van het bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot weerhouding te dien einde van de

Staatssecretaris van Migratie- en Asielbeleid gewezen op 07.09.2010 en betekend aan verzoekers op 07.09.2010.

(...)

Verzoekers vragen gehoord te worden, conform art. 39 § 2 van het Procedureglement van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 21 december 2006.

Het geding dient voortgezet te worden en wel om de redenen hierna vermeld. (...)"

De Raad stelt enerzijds vast dat door de verzoekende partij geen verzoek tot voorzetting van de procedure werd ingediend en derhalve niet binnen de vooropgestelde termijn van acht dagen die met de kennisgeving van het arrest was ingegaan.

De Raad stelt anderzijds vast dat de verzoekende partij binnen de vooropgestelde termijn van vijftien dagen heeft gevraagd gehoord te worden. Ter terechtzitting antwoordt de raadsman van de verzoekende partij op de vraag van de voorzitter waarom zij gevraagd heeft gehoord te worden dat zij de voortzetting niet had gevraagd, daar zij geen stukken had om deze op te baseren, maar dat de zoon van de verzoekende partij ondertussen de Portugese nationaliteit heeft verworven. Zij legt een stuk neer om dit te bevestigen. Daarnaast voert zij nog aan dat de verzoekende partij een machtiging tot verblijf heeft ingediend.

De Raad wijst erop dat het door artikel 39/82, § 6 van de Vreemdelingenwet ingestelde vermoeden van afstand een onweerlegbaar vermoeden is, dat enkel buiten werking kan worden gesteld in geval de betrokkene overmacht of onoverkomelijke dwaling bewijst (cf. RvS 8 november 2008, nr. 137 049 en RvS 19 mei 2009, nr. 193 441). Er dient echter vastgesteld te worden dat, enerzijds, de verzoekende partij zich ter terechtzitting heeft beperkt tot het verwijzen naar elementen die verband houden met de grond van de zaak, maar die hoedanook aan de bestreden beslissing geen afbreuk kunnen doen, daar zij dateren van na het nemen van de bestreden beslissing, en, anderzijds, zij met haar stelling dat zij de voortzetting niet had gevraagd daar zij op dat moment niet over stukken beschikte waarop zij deze voortzetting kon baseren, geenszins enige overmacht of een onoverkomelijke dwaling aanvoert, laat staan bewijst, met betrekking tot het niet indienen van het verzoek tot voortzetting van de rechtspleging.

Gelet op het feit dat de verzoekende partij niet binnen de door artikel 39/82, § 6 van de Vreemdelingenwet gestelde termijn een verzoek tot voortzetting van de rechtspleging heeft ingediend en dat te haren aanzien een vermoeden van afstand van geding geldt, wordt met toepassing van artikel 39, § 2, derde lid van het PR RvV de afstand van het geding vastgesteld.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De afstand van geding wordt vastgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig november tweeduizend en tien door:

mevr. Ch. BAMPS,
dhr. M. DENYS,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

Ch. BAMPS